

בולעטין # 123 - כסלו תשל"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

העמק דבר על שמות פרק כג פסוק כא

(כא) השמר מפניו. בעת כזאת יש להזהר הרבה בכבודו יותר משרי מעלה הממונים מכבודו ית':

ושמע בקלו. אם הוא ידבר למשה ה"ז דברי ממש. לדקדק בהם. והנה מלכותא דארעא בשעה שהמלך מתהלך בקרב העם והשר בצדו. יש עתים שהמלך מדבר בעצמו עם מי שהוא חפץ ביקרו. ויש עתים שהמלך אומר להשר והשר מדבר דברי המלך ממש. כך ה' במדבר וכדאי' בב"ב דקכ"א עד שלא כלו מתי מדבר לא ה' דבור עם משה שנא' ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם וסמך ליה וידבר ה' אלי לאמר אלי ה' הדבור. והנה הרשב"ם כ' לא ה' דבור פה אל פה כבתחלה אבל אם הוצרכו לדבור כגון במעשה דקרח שהי' אחר מעשה מרגלים ה' מדבר על ידי מלאך או באורים ותומים א"נ לא ה' מדבר עמו אלא על ידי צורך מעשה הצריך להם עכ"ל. ומש"כ באו"ת אינו נכון. שאו"ת לא דברו אלא על ידי שאלה. וגם ישוב השלישי פלא שהרי כמה דברות התורה באו אחר מעשה מרגלים וע' פרש"י דברים ב' ט"ו שלא נאמר בפ' וידבר אלא ויאמר. וזה פלא. וע' פי' הראב"ד בת"כ ויקרא פ"א שיישב פרש"י בדוחק. ותו אם כן מה דייק הדרש אלי ה' הדבור. ה' לדייק וסמך ליה וידבר ה' לאמר אז ה' הדבור. אלא ודאי העיקר דגם קודם שכלו מתי מדבר ה' הדבור אלא שהי' על ידי מלאך. אבל לא שהי' באופן נבואת נביאים אחרונים חלילה שהרי דברות התורה היה בבחינה עליונה שאין למעלה מהם אלא שהי' השכינה שם וכמו שהבטיח הקדוש ברוך הוא למשה אחר העגל. והמלאך בצדו. וההבדל בין העתים אינו

כי אחר מרגלים בא הדבור למלאך והמלאך מדבר למשה בפני השכינה ואחר שכלו מתי מדבר בא הדבור מפה אל פה ממש. והיינו אלי היה הדבור. אבל לעולם היה היעוד עם השכינה באוהל מועד (ולא יקשה לך הא דאי' בב"ק דף צ"ב ב' א"ל רבא לרבה ב"מ מנא הא מילתא דאמרי אינשי כך הוינן זוטרי לגברי השתא דקשישנא לדרדקי א"ל מעיקרא כתיב וה' הולך לפניהם יומם וגו' ולבסוף כתיב הנה אנכי שולח מלאך לפניך. משמע שנשתנה סדרי הנהגה וההשגחה. ולפי דברינו הרי גם מתחלה היה המלאך מהלך לשמרם בדרך. וכמש"כ ויסע מלאך האלהים וגו'. אבל באמת אינו אלא רמז הנראה לפי שטתי הכתובים בלא עומק העיון בהם. וכדרך כמה רמזים הנשמעים מלשון המקרא אע"ג שאינו עיקר כוונת הכתוב):

אל תמר בו. לפי הפשט הוא מלשון מרי וכמש"כ שבאותה שעה נזהרו יותר ע"ד המלאך באשר כבוד ה' בצדו:

כי לא ישא לפשעכם. וכמו במלכותא דארעא אם אדם ממרה דבר הממונה אע"ג שיכול לענשו מ"מ יכול להתרצות ולמחול גם כן. ואין זה העדר כבוד המלך. משא"כ אם המלך עומד עם השר והאדם ממרה דברי השר אין בכח השר למחול ולהתרצות שהרי כבוד המלך ודבריו הוא ממרה. וכך הדבר במלאך שהולך לימין ה' אינו יכול לישא לפשעכם ולא כמו שר הממונה אם הוא מצוה והאדם ממרה דברו דאפשר הוא למחול:

כי שמי בקרבו. שאנכי וכבודי עמו זהו לפי הפשט. וחז"ל בסנהדרין דל"ח פי' עוד אל תמר בו. אל תמירוני בו. וגם זהו הפרש בין מלאך הממונה תמיד בין מלאך שהולך לימין ה'. וכמו ההפרש בין שר הממונה מן המלך. דמי שרוצה לבקש דבר אע"ג שאפשר לעלות למלך לבקש חסד והוא ישלח להממונה לעשות חסדו מ"מ גם זה אפשר לבקש מהממונה ואין זה העדר כבוד המלך. שהרי המלך שלחו ומסר דעתו ורצונו בזה הפרט לאותו שר. משא"כ אם המלך מתהלך בעצמו והשר בצדו א"א לבקש מהשר ח"ו במקום שהמלך עומד ואין להשר שעומד בימינו שום דעה ורצון בלי דבר המלך. ואם יקבל איזה בקשה יענש גם הוא כך הוא ההפרש בשרי מעלה. אם הקדוש ברוך הוא שולח המלאך מלפניו לעשות דבר הרי אפשר לבקש חסד ממנו. וכמו שביקש לוט מהמלאך. ואע"ג שאנחנו יכולים לבקש רצון משומע תפלת כל בשר ית'. והוא ית' יצוה להשר לעשות כרצונו מ"מ ג"ז האופן לבקש מהשר הנשלח לשעה כמו בלוט או הממונה בתמידות על איזה דבר אין חטא ועון. כי דבר זה נמסר לאותו שר. משא"כ בשעה שהקדוש ברוך הוא הולך בעצמו והמלאך בימינו חלילה לבקש מהשר ואין נותנין כבוד לתלמיד במקום הרב וזה אל תמירוני בו. שתתנו לו כבודי לבקש ממנו דבר:

כי לא ישא לפשעכם. באשר הוא גם כן נענש על זה כמו דאי' בחגיגה דט"ו כי חזא אחר דמיטטרוני יתיב וכסבור שתי רשויות ח"ו נענש גם המלאך. ומש"ה לא ישא הוא לפשעכם שתפשעו עליו. כי שמי בקרבו. באשר אנכי וכבודי עמו:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)